

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

RĂBDARE ȘI DISCIPLINĂ

Cu multă ușurință se arunca o dăruire asupra tineretului legionar învinuindu-l de lipsă de răbdare și de disciplină și chiar azi sunt unii cari nu judecă după fapte și tot același lucru îl spun. O fi avut lumea veche păcatele ei, dar un lucru a avut bun, era disciplinată și cuminte, pe când cu nebunii aceștia nu poți dormi liniștit.

Să fie adevărat? O scurtă incursiune în istorie ne va lămurii: La 1871, liberalii la putere, fiind, în gâdă o manifestație pornită din rădăurile lor împotriva Germaniei învingătoare la Sedan și a domnitorului Carol I, în urma căruia acesta se vede silit să abdice. Numai sfaturile lui Lascăr Catargiu îl întorc dela acest act. La 1888, conservatorii timp de mulți ani în carantină, năvălesc pe scările palatului, spărgând ceamurile. Regele e silit să primească demisia lui Ion Brătianu.

Toată domnia lui Carol I a fost turburată de partidele cari ieșeau în stradă, și la cea mai mică întârziere a aducerii „la putere”, insultau monarhia și proclamau republica... la Ploiești. Și n-au continuat aceleasi sisteme de insulte, amenințări ale monarhiei, comploturi și mai târziu? Legionarii, dimpotrivă, au dat lumii vechi cea mai nobilă pildă de răbdare și disciplină, acele lumi cari nu cunoscuse niciodată aceste virtuți.

Au răbdat cele mai crude nedreptăți, au stat în închisori, știind că pe nedrept sunt închisi de dușmanii neamului întreg, au primit moartea, știind dinainte că o vor întâmpina în calea lor. Dacă cheva nu sile ca a însemnat închinarea dela Râmnicul-Sărat, cetatească amintire pe cari le-a publicat în ziarul nostru în „Bona Vestire”, d. dr. Șerban Mălcoveanu, fostul conducător al studenților din toată țara, condamnat împreună cu Clime, Totu, Alecu Cantacuzino și toți cei douăzeci de frunziși ai Legiunii.

Legiunea avea de mult în mână el prilejul să facă o răscoală, care

să deschidă toată țara. A fost singura mișcare care ar fi putut să facă așa ceva, căci ea nu era un partid de burghezi comoz și fricoși. Și n'a făcut-o, din dragoste de țară, din disciplină și răbdare. A așteptat ceasul ei. Să ne amintim de cuvintele Capitanului:

„Tineretul acesta le-a răbdat toate, a înăbușit toate în sufletul său. Acum însă după atâția ani, dacă ar voi să dau un stat lumii, ar striga: Feriți-vă de cei ce răbdă!” (Corneliu Zelea Codreanu, Pentru Legionari, p. 425).

Răbdarea și disciplina au fost marile virtuți cu cari legiunea a învins. Lipsa de răbdare și indisciplina au pierdut lumea veche, împărțită în partide, coterii, gata să vândă prietenii și legămintele de onoare. O îmbuzeală rusinoasă spre situații și spre buget, tinea loc de disciplină cât și de răbdare.

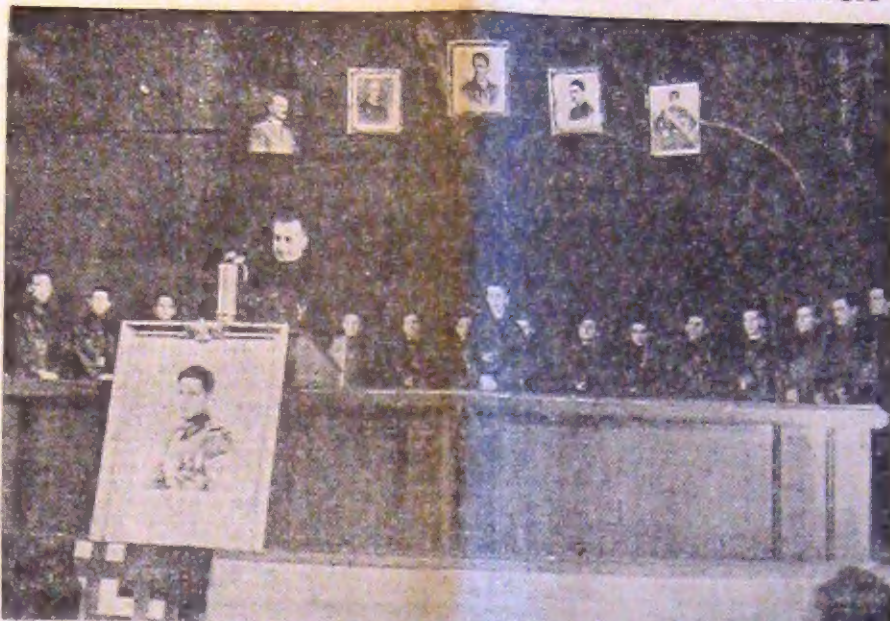
Nu e vorba numai de folosul tactic, într-o luptă pe care-l înfățișează aceste două virtuți, pe cari cu drept cuvânt le putem numi legionare, ci ele alcătuiesc virtuți de temelie ale sufletului național. De unde era să le cunoască lumea peșteră și deslășită de datina românească a conducătorilor și pluto-craților noștri de ieri? Dar ele stau totuși sad adânc în inima acestui popor, prin ele am biruit peste veacuri, am răbdat pe Turci, pe Tătari, pe Unguri, pe Fanarioti: noi am rămas. Unele popoare se deosebesc prin fanatism religios, altele prin rațiune ascuțită, altele prin cavalerism individual; noi am avut ca virtute fundamentală: răbdarea, care cuprinde dela sine când e vorba de o mișcare națională și disciplină.

Lumea veche dă azi semne de nerăbdare. Cu atât mai bine, căderea ei va fi și mai repede și mai sigură. Răbdarea și disciplina noastră o turbură.

Dar noi știm că vremea lucează în lăvoarea Legiunii, căci ea singură este pe linia istorică a neamului și a Europei Noi.

P. P. Panaitescu

MARILE ADUNĂRI LEGIONARE DE DUMINICĂ

D. ministru Vasile Iasinschi a vorbit în aula Facultății de Drept din București (Reportajul în corpul ziarului)

„AGRICULTURA NOUĂ”

II. Sprijinul acordat de Stat agriculturii

Trebue să recunoașcă că d. Garofid este „original” în felul cum știe să-și folosească argumentele. Se arată, când nu trebuie, de adreptul culturos și uita, când trebuie, toam lucrurile esențiale.

Mă întreb: de ce? Ca să spele cât mai repede onoarea clasei pe care eu — un copil de țaran — am îndrăznit s-o pun în discuție?

Pai, nu o spoli! Mai rău o încurcă. În toate cazurile; ca și în cazul cu afirmațiile — sentențioase! — cu privire la ajutorul statului dat agriculturii.

La ce stau lucrurile. În comentariul articolului cu pricina, eu eram vădit surprins, că d. Garofid se plânge împotriva Statului că a făcut prea puțin pentru agricultură. Dintr-un motiv foarte simplu. Știam, cum știe, poate, toată lumea, că dacă Statul a făcut ceva pentru agricultură a făcut în primul rând în folosul moșierilor, pe care-l reprezintă și în numele cărora vorbește d. Garofid. Nu pentru țărani. Poate în numele lor — dar nu pentru ei. De aceea puteam întreba: pentru care agriculturii? Căci dacă e vorba de agricultură despre care înțeleg să vorbească d. Garofid, atunci dimpotrivă, „Statul a făcut prea mult față de rezultatele obținute. De: prea mult Statul a făcut sacrificii de miliarde — din timpul crizei agricole și până astăzi — pentru ca să asigure rentabilitatea producției agricole, nu a țărănilor, ci exclusiv a marilor proprietari”.

Să vedeți că răspunde d. Garofid.

Mal întâi, spune categoric că „de mirare cum se mai poate vorbi în acest fel, azi. Spun hotărât. Politica Statului, cu nicio excepție, în tot cursul ultimilor douăzeci de ani, a fost potrivnică agriculturii. În tot acest timp Statul a sprijinit numai industria”.

Al doilea, mărturisesc, cu totul nedumerit, că nu pricepe. „Nu știu nimic despre sumele fabuloase de care vorbește d. Veverka. D-na poate să înțeleagă prin cheltuieli de Stat, sprijinul pe care guvernul l-a dat valorificării grâului. Dar nu din buget a provenit ajutorul dat pentru susținerea prețului grâului, atunci când el ajunsese catastrofal. Primele le-au plătit consumatorii prin impozitul special pe țară și deci pe pâine. Guvernele au făcut această politică, fiindcă au înțeles că prețuri mici al grâului descoperănd pe agricultori, am fi ajuns să nu avem destul pentru consumul, sau în orice caz, să nu avem pentru export”.

Al treilea, se arată ușor „că d. Veverka afirmă că numai marii proprietari au profitat de pe urma acestei politici. Țăranii, spune d-sa, au numai o economie familială, ei nu lucrează pentru țarg. Prețul mare al grâului nu le folosește. Ce bine cunoaște d. Veverka statistic”.

E rândul meu acum — al d-lui Veverka, care nu cunoaște „statistica” — să afirm „că o de mirare cum se mai poate vorbi astăzi, astăzi”, și mărturisesc, nedumerit, că „nu pricep nimic” și că, într-adevăr, sunt „ușor” de călăuzit naiv-

tate de dovadă preopinental nostru.

Răspunsul d-lui Garofid e un model de lăsa erudiție, de afirmări pur și simple și de supozitii „dezastruoase”, pentru autor.

Să luăm pe rând, cele trei părți distincte din răspuns.

De ce face d. Garofid „pe viteazul” în chestia cu politica agricolă și cea industrială? A afirmat cheva așa ceva? Eu care am scris nu odată împotriva „monopolului industrial”, puteam sustine o asemenea aberație? Nici n'a fost, pe de parte, vorba — măcar print-un cuvânt — de așa ceva. Eu spuneam precis de un ajutor dat agriculturii de către stat „din timpul crizei și până astăzi” și nu în ultimii douăzeci de ani.

De ce se mira d. Garofid de propoziția sa prezumțivă? Să n-avea arate că știe ce nu știe nimeni și de aceea „spune hotărât” că așa și pe dincolo cu politica agricolă și politica industrială?

Să fim serioși, cu asemenea sentințe!

Să vedem, însă, ce e cu chestia cu miliardele. D. Garofid știe foarte bine, ce e cu miliardele acestea, se face numai că nu pricepe. Să încercăm noi să-l facem să priceapă. Pe scurt.

Ca urmare a crizei economice — care a determinat, cum se știe, prăbușirea prețurilor agricole — Statul inițiază în 1931 politica de susținere directă a valorificării recoltei de grâu prin regimul primei de

Ion Veverka

(Continuare în pag. 2-a)

PROBLEMELE NOASTRE

Cadrul normal al politicii noastre externe este astăzi răsit și azeat definitiv — cel puțin în măsura în care depinde de noi. Avem sentimentul că acest cadru redă istoriei noastre drepturile ei naturale și că nu mai depinde de conjuncturi depărtate, de talentul miniștrilor, de abilitatea reprezentanților.

Înăuntrul acestui cadru este însă o întreagă operă de făcut pentru a găsi cea mai bună orientare, potrivită pe de o parte cu velleitățile și posibilitățile noastre, pe de alta cu linia politică, încă în constituire, în ce ne privește, a puterilor axei.

Italia urmărește în Sud-Est o prezentă mai cu seamă politică, ar trebui să fie în primul rând politică. Aspirările ei teritoriale nu depășesc apropierea țărmurilor Adriatice. Aspirările ei politice se acoperă însă cu întreg teritoriul peste care se întindea odinioară Imperiul roman. Pretendenții au rămas urme ale legiunilor, monumente și mai ales acel prestigiu imens care constituie puterea de căpetenie a oricărui imperiu. De aceea se pare că Italia ar preferi în Sud-Est, în Balcani cel puțin, o formă de viață organizată, o colaborare politică a Statelor, căpitanată de axă, prin ea. Rolul nostru într-o atare formulă? Am rămâne unul oarecare dintre aceste State, care capătă astfel, numai prin mijlocirea unei afari organizate o misiune politică?

Trecutul imediat ne arată că aceasta nu-i conform cu spiritul nostru, cu tentațiile noastre de inițiativă, cu capacitatea noastră politică, care e o mare realitate istorică.

Un exemplu poate servi util acestei afirmații. Cine mai mult de cât noi este sensibil la mișcările velleului nostru răsăritean? Prin noi se filtrează nervii întregii Europe occidentale. Noi purtăm, într-un anume fel, răspunderea unei situații care poate să se desvolte spre amenințarea adăncă a acestei Europe, sau spre liniștirea așa de necesară a ei. Purtăm această răspundere în măsura în care constituția noastră este identică cu a acestei Europe (e vorba, desigur, despre întreaga nouă Europă), dar este mai sensibilă formelor speciale de înșuare a primejdiilor politice și sociale, reprezentate de anume mase precumpănitoare slave și neeuropene.

La fel purtăm și am putea aduce noi, în această tovarășie, preocupărilor politice, pe care una din puterile axei ar părea că o preferă acțiunii dezarmonizate totale.

Cealaltă putere a axei pare a se desintesa de funcția politică a popoarelor noastre. Ea preferă să discute și să sistematizeze cu aceste popoare mai ales lucrurile economice. Noi am arătat în scurta noastră tovarășie, că și aici lămurirea câtorva principii politice de colaborare este necesară și că aceasta numai ne lasă nouă înșine acel cadru de inițiativă, de libertate care constituie un factor esențial al tovarășiei noastre. Ori-cum, suntem, ca Stat al Sud-Estului, față de Germania în fața unui complex de probleme esențiale lăuate încă în ceață. În primul rând ceea a recunoașterii unei misiuni a noastre în cercul nostru de existență. Ori cum frontul

comun pe care-l avem acum cu Germania și care continuă câteva sute de ani de istorie comună înspre răsărit, deschide o poartă care poate arăta amplitudinea de comunitate a unor interese comune pe care lăcusinta noastră, capacitatea noastră politică rămâne să le interpreteze.

Oricum se desfășoară lucrurile, ceea ce noi trebuie să avem mereu în față este voința de a ridica, fie și cu multă osteneală, dar totdeauna, pe plan politic, în interpretare politică, toate formele de colaborare cu prietenii noștri mari și puternici din axă. Prin această sforțare continuă vom alunga a înșurire într-un viitor apropiat întreaga chărtă a relațiilor noastre.

Octav Onicescu

N'A MURIT...

It năsemu perpelit și fustor, și-i plângeam de milă. Credem că-i gata-gala. Când cola dumneai se pregătea să devină mai fugo ca ori când, întrebându-l un stupefact, cunoscut din unii anumitor bătrâni, Luind cantăria.

Voinic de fustă și suprașă pentru câteva clăvuri. Alargând în dreapta și în stânga, cu o febră ardătoare. Trecând din mără în masă și din om în om. Șoptind la orice ureche disponibilă.

Încercând și nevoit cu câteva clăvuri în urmă, din de spital ori cimitir — acum de nerecunoscut.

Prinzându-l forțe cu termen redus și avândându-se. Conștient că nu va putea ține decât scurt timp. De aceea poate repetându-se cu o furie de câmp, bine mascată. Dar cu o insistență cât puțin suspectă.

Opriindu-l din drum, turburându-l de la lucru, năvălind nebușete în căminele și redacții, sculându-l în puterea nopții din somn, la telefon.

Fiind, într-un curând, încă odată țind, în toată marea, bucuria lui amputare de somn puternic.

Subindu-l și minunat rolul cabotin. Cu vocea gîlă de emoție, cu privire în lacrimi, cu întreaga ființă cutremurată de propriile-i vorbe.

Pădăruți răvagi lui-o lume de neserori și de leme creditori.

Sub o înfățișare total mincinoasă. Vehiculat de câteva cercuri știute interesante. Din câteva fosse ciuburi și hrube. Pornit cu înșușine când nu propriu de închinat, într-o anumită parte a țării. Pe unde a mai fost și cu câteva luni în urmă. Cu acestă dorință unică de a semăna panicle, de a fine mijloace sub lenșine. De a se răzuna într-un anumit fel.

Până acum câțiva timp, oamenii care-l fabricau, din când în când, aveau alte ideetivități în mare. Erau de meserie profeti. Spuneau ce are să se întâmple peste o săptămână sau două. Făceau promisiuni și-i strângeau în acurș mînile, cu aîmbete și asiguri.

Dar nu le-a mers bine.

Asta nu că l-ar fi turburat cineva sau n'ar fi țau. Ci pentru că evenimentele l-au desmîntit fără menajamente.

Se alunecă sau strîns ei în de ei și-i-au pîrînt cu acerbă mare meseria. Au lăsat-o pe seama unor mai vechi împătîmîți ai ceatrîrilor de lux, al țvarului și al fuicilor de flacără bodegă.

Dar cum nu puteau rămîne cu mînile în sân au pus la cale ce le era mai aproape și mai ușor.

Așa a început, în ultimele zile, destrăbîlăta — asta după un mai bătrîn năvru politic, — ofensivă a evanului.

N'au țipat nici creduli mîldet, nici corbpori frenetici.

Total însă n'a fost decât un foc de paie.

O recitigare de forțe — cu termen limitat. În funcție doar de o doză mîndă de cantăria.

Cu, medical constatate, depiorabile efecte următoare.

Cu mînă o să-l vedeți în oăță. Cersind într-un loc de periferie înrîmirile creduli.

Și ca orice monedă falsă, înșurându-se repede și ne mai pîndînd circula nici printre orbi.

Purînd însă odată cu ea și răzurnile fabricanților.

Nicolae Andrieș

CULTURĂ ȘI VIAȚĂ

Fenomenele pe cari le trăiește omenirea astăzi sunt fenomene de organizare a vieții, de panere în valoare a tuturor energilor colectivelor, de încadrare a omului în realități cari să lăuzeze pentru comunitatea din care face parte și care să însemne participarea efectivă la o lăvorie comunitară.

Fără să fie deslășit apa cum în mod superficial sau dăvolut afirmă epigonii unui individualism care și-a terminat misiunea, omul își pune de acord viața cu viața neamului său și — prin a acestuia — cu cea a întregii omeniri.

El se învârtă să-și jertsească înțelepciune, dorințele, aspirațiile cari ar putea da în calea nevoilor colectivelor cărora aparține.

El își deschide sufletul și mintea prin puterea dragostei realizîndu-și clar: pe cari singur nu ar avea cum să le dobîndim.

El crede în viață, se încrede în semenii săi și — de aceea — crede în Dumnezeu și în lumea pe care a lăsat-o acesta.

Credința lui — fără să țîgăduiască mîncarea adămurilor pe cari le descurcă rațiunea — depășește aceste mijloace de cunoaștere și îl face să înțeleagă, nemilclocit, întreaga fire pe care a lăsat-o Părintele lămurii oamenilor și al tuturor lucrurilor.

Credința și dă putința să dă naștere individuală — cari țîra Dumnezu, dauo pe om la acceptiune și deșăuț lăpăde de omenie — și îl înșură și rezolvi, odată ce s'au cîntat prin raportarea lor de țîcare dipă la valorile colective.

Astfel, după un ocol de mai multe stăruiri, în care timp s'au fîmît înșurări individuale năvite până la deșăurirea omului din stăruiri și din viață, omul vine să dea profesorului epocii trezire a semnificativității comunității murle mase și apoi să revină la periferia vieții, să înțeleagă aceste valori în conformitate cu capacitatea lor și să le ridice până la înțelegere până la stăruire de minte ce nu treacă cu bine peste încercările septicizării.

Există în concepția Mișcării Legionare, așa cum a fost formulată de Capitan în „Artisticul sufletului de copil” o admirabilă înțelegere a aceluiași drum al omului nou pentru dobîndirea unității, concretizată în cele trei mari trepte de înălțare: mîncarea, mîncarea, mîncarea.

fiare sălbătece și mîncarea desădădărilor.

Aceste trepte sunt volabile pentru omul de pretutindeni și ele nu exprimă decât ceea ce filosofia lăcă nu a rezolvat singură — fără ajutorul religiei —: îndoială.

Fără îndoială, omul crede în ce e și se opone din frică sau din lipsă de curiozitate.

După depășirea îndoiei, omul crede că totuși fîntă va.

Marile revelații creștine, locuri unor oameni cari trăiseră procese sufleteli dramatice s'au făcut.

Nu a fost, oare, Apostolul Pavel, învinde de convertirea la creștinism, unul dintre călătorii lui de cea mai doctorală pozie anticristică?

De aceea, nu trebuie să credem nici că oamenii trăiesc în excepție și ajungi la piculul conștinței lămurit din conștința apăsătoare de credință, nu pot fi înțorși la credință.

Nici nu trebuie să avem impresia că marile mase trebuie să fie credincioase fără îndoială nici unei încercări.

Viața aspră și plină de privațiuni a Mîntăitorului a fost un exemplu de modelatitate dobîndind credință și prin aceasta — a mîntăirii.

Tot acestismul creștin lămurit lămurit dăta a oru să-l audințeze. Fără îndoială, omul nu se poate mîntui.

Credem, de aceea, că marea adăcurire în greșelile cari s'au adăcurit urme de mai multe veacuri, poate fi pentru omenire prețios necesar pentru o adăcurire cumințitoare creștină.

Învinde de cumințitoare, însă, creștinul trebuie să se mîntuiască, lăta pentru — spre a se realiza reînălțarea în dăta a omenirii — este necesară o mare opoziție a noastră, a tuturor.

Este acel „mea culpa” despre care spunem într-un articol trecut că trebuie să formeze rezultatul examenului de conștință al timpului nostru, fără de care nu se poate construi nimic înțelept de acum înainte.

Reînălțarea greșelilor în care o trăim pîngă omenirea trebuie să se facă prin lepădarea de vechile obiceiuri și lăurarea drumului celui nou care, la țap, nu este decât înșurarea la drumul desădit de Christos.

Virgil V. Mirescu

MAIORESCU ȘI CONCEPȚIA LEGIONARĂ A SOCIETĂȚII

de G. URȘU

Centenarul lui Maiorescu, comemorat anul trecut prin conferințe, articole și în special prin studiul lui Eugen Lovinescu a dus la concentrarea conștiinței publice marea lui figură de îndrumător al unei generații întregi.

Critica lui adevărată la adresa formelor politice și sociale apăsătoare transpănză la noi, abia azi poate fi prețuită la valoarea ei justă, în lumina revoluției legionare și în perspectivă largă a timpului. Maiorescu avea dreptate să afirme la 1896, că statistic și jurnal, România prezintă aproape întreaga civilizație occidentală tot lăstrat societăților străine.

Tinerimea unită de fenomenele mîncare ale culturii moderne, lipsită de pregătire serioasă, s'a întors în patria sa cu înșurări de-a mîna și a reproduce apăsătoare societăți culturale, întrecătoare că va realiza libertatea, glînta prem. lăstrat precum și libertatea politică într-un stat modern.

Îndrumarea aceasta a dus la niște forme fără fond. Noi am înțeles apăsătoare Maiorescu, state politice, de exemplu, fără să avem partide politice care să le simtă trebuința și am înșurări și desmîntit jurnalistic. Înșurări de-a avea înșurări sălăstrat, am făcut poezii prin sălăstrat, de-a avea profesori capa-

bili am deschis gimnaziu și universități și am falsificat instrucțiunile publice, înșurări de-a avea o cultură crescută peste mîncare de-a mîna am înșurări atene române și asociațiuni de cultură și am deșăurit spiritul de societate literară. Maiorescu observă cu dreptate că tot apăsătoru acesta artificial, care nu eja produsul firea și unor cauze și nevoi adăcuri toate aceste pretenții fără bază, forme fără fond și stăfii fără trup, cum se numește apa de plăt și de lapidar, au deschis un abis adăcuri între clasele înșurări ale Românilor și poporul de jos singur, care trăiește o viață reală, cîndu-se în șăfărețu lui.

Fără îndoială că această critică, ori și cât de excesivă ar fi fost, își avea fundamentul ei. Fără nevoie organică, fără bază istorică, societatea românească împingebăse, peste noaptea forme politice, forme străine dăndu-și un lăstrat modern, rîndu-se de marea viață istorică pe care o trăiesc până astăzi.

Critica lui Maiorescu nu pare excesivă lăstrat credem și noi că și

formele noi fi creatoare de fond, că, în deșăur, dacă n'am avut profesori capabili la începuturile școlii românești, ni i-am putut forma după creșterea forme, în asemenea măsură că unii dintre ei, în scurta vreme numai, au putut sta la înșurări, celor care aparțineau culturii occidentale de vechi tradiții glorioase.

Forma a devenit creatoare de fond, dar problema mare era alta, forma trebuie să fie umplută cu fond național românesc. Concepția socială a lui Maiorescu se completează luminos în acest sens: critica lui se îndreptă împotriva formelor, fără să înșură etosul nostru național ca singurul continut care putea să le dea putere de viață.

Mimam nu poate spune că universitățile noastre nu deveniseră vetre de cultură creatoare de glîntă, cu profesori de seamă, dar totuși suntem de acord că o universitate ca cea dela țap, de exemplu, ajunsese,

(Continuare în pag. 2-a)

MANIFESTAȚIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 4-a)

...era România legionară, obiect al hula și insultă a tuturor, perșunajilor cu un condei în mână și a zărilor de topor îmbuibat din nușul unei țări sărăcite. România legionară prigonită, schingiuită, asasinată din ordinul Londrei și al Parisului dar totdeauna mândră, nedepăcată, notoriciată, mersând în via și aspru pas" după Căpitanul ei, genul profetic al neamului și omenirii întregi. El, Căpitanul, a vădit de la început că soarta noastră e legată indisolubil de a celorlalte revoluții naționale din Europa. Prin el, Legiunea a înțeles că problema noastră internă capitală, problema jidovească nu se poate rezolvi pe plan național, fiind de esență internațională. Nu jidani din România trebuie să le facem față ci jidanilor de pe întreg globul, bine organizați, bine înarmați cu conștiință, având în mână o putere reală și legată între ei printr-o solidaritate de rasă și interese, careia li se poate opune decât un front internațional. Pentru că Legiunea a înțeles gândul și le-a demascată la ea adevărul. Sanhedrinul a condamnat-o la moarte. Dar moartea n'a înspăimântat niciodată pe Căpitan și pe legionari. Am primit-o pe constituția că sacrificiul lor e necesar pentru România cea nouă. Ca aceeași, intenția profetică Căpitanului n'a arătat și drumul, singurul posibil, în politica externă. De-acum 4 ani, înainte ca conflictul actual să fi fost micșorat prăvălind de cineva și a precizat că în momentul în care se va restitui România legionară se va încheia alianța cu Germania și Italia.

Iar după întâlnirea epocală dintre Führer și Duce, ei le-a trimis cunoscuta telegramă care a servit mai târziu drept act de acuzare pentru a putea fi condamnat ca trădător la muncă silnică.

Așa dar pentru România legionară poziția noastră în lupta deschisă între cele două lumi a fost fixată încă de la început și fără posibilitate de controveră.

Acet legământ al nostru față de Germania național-socialistă și Italia fascistă n'a fost numai în vorbărie de efent ar fi fost pentru noi tot un angajament luat de Căpitanul nostru; el a fost pecetuit pentru veacuri cu sângele Căpitanului și a celor mai buni dintre fruntași jidoci.

PENTRU APARAREA CRUCII

„Jertfa voastră a lui Moș și Marin pe ambele sfârșite de abuze ale Spaniei încheiată în luptă pe viață a pe moarte cu forțele coalizate ale bolșevismului și judeo-masonice universale, n'a fost decât un prelung al marelui jertfa a unei întregi generații. În acest prim și sângeros episod al războiului dintre cele două lumi, desfășurat pe pământul spaniol, noi legionarii, n'am putut trage noi sau zeci de mii de oameni, pentru noi era în puterea noastră; dar am trimis ce-am avut mai bun; întreg poporul s'a înfiorat de durerea în locu înălților chipeș plecată să lupte pentru izbândă. Crucii s'au mers în țară două scribe. Neamul nostru, în tot ce avea mai bun în el, a simțit că acesta era primul nostru angajament într-o luptă ce avea să fie hotărâtoare pentru soarta lumii întregi. Numai, cind și vânduți de sus au înțeles ochi și n'au vrut să priceapă.

Pentru atamamentul nostru real și definitiv la lumea nouă s'a pornit prigonirea cea mare, care n'a însemnat altceva decât transpunerea luptei dintre cele două lumi pe propriul nostru pământ. Noi eram aici, la granițele Dunării, deoparte și de alta a Carpaților, dealungul Mării Negre, lumea nouă, de aceea trebuia distrusă. S'a înțeles și s'a înțeles că încredințată până în fundul conștiinței dvs. că acesta a fost tălcul adănc al schingiuitului și masacratului legionarilor. Pentru izbândă lumea nouă au murit cântând oamarăi nostri cel mai mare. Pentru izbândă lumea vechi trebuia să se stăpânească până la rădăcinile celor mai îndepărtate ale Legiunii, chiar

dacă pentru asta ar fi trebuit să se ucidă un milion de legionari, după cum se exprima unul din stâlpii vechiului regim. Atât Căpitanul cât și toți martirii noștri au fost deplin conștienți de acest lucru.

Tot pentru izbândă lumii nouă, am răbdat să ni se clintescă hotărârile; otașii noștri ar fi preferat să moară decât să se retragă fără luptă. Sacrificiul acestora al rușinii nemeritate a fost mai mare decât jertfa morții, dar l-am făcut pentru că era în interesul victoriei finale a lumii nouă împotriva celei

Suntem cu puterile Axei

Am fost și suntem cu puterile Axei, alături de Germania naționalistă și Italia fascistă, nu din motive de oportunism, nu pentru că am fost siliți de cineva din afară, nu pentru a executa un ordin oricând ar fi venit, ci pentru că acesta este drumul pe care ni l-am ales noi, de bună voie, deplin conștienți de riscurile și sacrificiile ce le implică și pe care-i vom urma până la capăt cu credința neamăritată în victoria finală; pentru că acesta este drumul creștinismului adănc înfipt în suferințele noastre de pionieri în civilizația în această parte a lumii.

Nimic nu ne-a clintit din această credință, nici suferințele, nici prigoana, nici moartea; și astăzi, când cântecele legionare umplu războiul țării să ne îndeamnă de izbândă noastră? E pora nebulii să-i închipuie cineva că am putea fi cîștigați de pe poziții, sau o ignorare totală a puterii spirituale a Legiunii.

În Septembrie 1939, după izbucnirea războiului, cineva la Londra vorbea cu înflesuri sibile despre al

vechi, pentru că pentru noi ne-am purificat, am lăsat duhul răului dintre noi, am îngenușat puterile judeo-masonice; putem sta azi la postul nostru de onoare așteptând să ne facem datoria până la capăt, pe calea hotărâtă de Căpitan. În feul acesta, avem conștiința că ne-am împlinit misiunea rezervată nouă în acest colt al Europei și că după biruința lumii nouă vom căpața locul pe care-l merităm și ne vom putea juca rolu nostru istoric pe pământul stropit de sângele alător generații de strămoși.

treilea război punic, la care s'a răpus din prea germană; da e adevărat, dar rămâne de vădit cine e Roma și cine e Cartagina. N'am gândit atunci, că e o proastă inspirație și de rău augur pentru Englezii să vorbească de războaiele puniche, pentru că în această analogie soarta lor e pecetuită.

Cartagina, ca și Anglia de astăzi, stăpânea mările cu flota ei. Roma nu încă nu avea o flotă. Cetelele Cartaginei erau cea mai bogată din lume, corăbiiile ei descărau în port produsele și bogățiile întregii lumi cunoscute pe atunci — ca și în Anglia de astăzi. Clasa conducătoare a Cartaginei era alcătuită din oameni îmbulbiți, egoiști, cruzi și fără nici un simț omenesc pentru nenunțarea războiului a servi; ca și în Londra de astăzi unde numai câțiva km. departe East-end-ul mizeriei indescriptibile de West-end-ul palatelor fastuoase ale pincotărilor milionari.

Cartagina lupta pe mercenari, ca și Anglia în toate războaiele ei de până astăzi.

Corul legionar și întreaga asistență intenționează imnurile: „Ștefan Vodă al Moldovei!”, „Ardealul țării legionar!”, „Denul Negru” și imnul muncitorilor.”

În Piața Romană se revărsa mulțimea cămășilor verzi ca o apă nestăvilită.

De cealaltă parte era Roma în plină ascensiune a puterii ei — ca și Germania lui Hitler; soldații romani, bine înarmați și supuși unei discipline de fier, purtau toate caracteristicile dinamismului activ al Romei republicane — ca și trupele Germaniei de astăzi. Roma era săracă și dispuța Cartaginei bogățiile lumii, ca un drept curent ei, — ca și Germania de astăzi.

Clasa conducătoare a republicei romane era sobră și virtuoasă; încă nu cunoscuse efectul moleșitor al bogățiilor acumulate din prada adunată de prelușindul de armatele biruitoare. Și rezultatul cuceririi din Roma și Cartagina se știe: cetele bogate și destrăbate a văzut pe da legionarii învingători, iar pe ruinele ei fumegând, plugarile au tras brazele adănci în temelie preoților Romei învingătoare.

Acelasi va fi și sfârșitul Angliei. Și pe ruinele celui mai mare imperiu al lumii, lumea nouă, în care România legionară este încadrată total, cu neamăritată credință și până la ultimele limite ale puterii, va intra o epocă de pace durabilă, în care să domnească dreptatea socială și recunoașterea frățenească a dreptului la viață și liberă dezvoltare a tuturor popoarelor care au colaborat la izbândă finală, în cadrul misiunii lor istorice.

Aceasta este crezul nostru și pentru dănsul suntem gata să murim. Să audă bine și prietenii și dușmanii.

Trăiască Legiunea și Căpitanul.

Corul legionar și întreaga asistență intenționează imnurile: „Ștefan Vodă al Moldovei!”, „Ardealul țării legionar!”, „Denul Negru” și imnul muncitorilor.”

În Piața Romană se revărsa mulțimea cămășilor verzi ca o apă nestăvilită.

rațenia lui sufletească era storsă de falsa educație masonică. Rezultatele s'au vădit, peste tot.

EUROPA AJUNSE LA DEZASTRU

Europa a ajuns la dezastru, lumea veche trebuie nimicită, ceta plutocratică îndepărtată și o nouă ordine înstituită.

Italia și Germania au ridicat spada. Din momentul instaurării regimului fascist, lupta a fost începută. „Spiritul roman de ordine, continuității, Trifa, a fost reînnoit prin fascism, creația Ducei Mussolini. Un om a creșt o mișcare, o mișcare n'avea un tineret și un tineret a înălțat un neam”.

În Germania, național-socialismul, născut din dictatul de la Versailles este propovăduit de foștii luptători din tranșee, e purtat în inimă de poporul german și este adus la biruință de tineretul german.

Marș de această uriașă bătălie a național-socialismului, care duce la demascarea și lupta contra iudaismului, Adolf Hitler, chiar dacă n'ar mai fi făcut nimic, tot s'ar ridica pe culmile mari ale istoriei, pentru că lăsat o cale deschisă. Revoluțiile naționale de azi, vin nu cu rezolvirea unui simplu desiderat politic, ci cu o reformă totală, a vieții. Ele opun lumii vechi, omul nou.

Aduc Ideea de rasă, a rasei albe „sănătoase”, aduc Ideea de dreptate socială prin eliminarea plutocrației, fără drept de conducere și participare efectivă. Conducătorii vor fi a-cela care vor întrupea milocul de exprimare la care a ajuns un popor; Ideia de erarbie: locul fiecărui popor în spațiul european după puterea de participare la construcția Europei noi; Aduc Ideea de onoare: raporturile dintre națiuni, nu vor fi expresia pactelor, ci se vor baza pe dragoste, încredere și respect reciproc.

D-a celeste apoi din buletinul informativ al legionarilor dela Berlin, articolul lui Karl Mezerle un condei autoritar al celui de al II-lea Reich, care fixează principiile de participare ale popoarelor la Europa nouă.

Expunând atamamentul tineretului român la revoluțiile naționale, citează cazul echipei legionare condusă de Ionescu Mota, care se juca în Spania să lupte pentru o Ideie.

Citează apoi declarația Căpitanului, din Octombrie 1937, care fixează hotărâri și deschisă atitudinea mișcării legionare, atunci când Hitler nu se știa dacă va eși biruitor.

D. Viorel Trifa, președintele U.N.S.C.R. a vorbit la Casa Studentească

Președintele Uniunii studenților creștini români, la încheie conferința, afirmând că este o onoare și o mândrie pentru tineretul român de a trece granița cu urmărirea carte de viză: „Sunt legionar și particip la construcția Europei noi”.

La sfârșitul conferinței întreaga asistență și cei peste 6.000 studenți veniți la „Casa studenților”, au cântat „Stăntă ținare legionară” și „Ștefan Vodă al Moldovei”.

Manifestația s'a încheiat la ora 1 după amiază.

SIBIU

„România pășeste mândră și puternică alături de puterile Axei, spre un nou și strălucit viitor”

D. TRAIAN BRĂILEANU:

SIBIU, 19. — D. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale. Culeșor al Artelor, a venit în orașul nostru, cu automobilul, încă de ieri seara. Însoțit fiind de d-nii Lascăr Popescu, prof. Leon Topa și ing. Brăileanu, pentru a conferința asupra „Luptei Germaniei și Italiei pentru instaurarea unei noi ordine în Europa”. — În după amiaza acoleșă Dumineci urmând să deschidă ciclul de conferințe, ținute sub auspiciile „Astrei”, intitulat: „Legiunea în Istoria Neamului”.

Redăm în rândurile ce urmează cuvântarea d-lui ministrul al Educației Naționale despre: „Lupta Germaniei și Italiei pentru instaurarea unei noi ordine în Europa”.

Războiul din 1914-1918 s'a sfârșit cu o pace care tinea să stabilizeze vechia ordine europeană instaurată în se. 19-lea și susținută de plutocrația anglo-franceză. Îndată după război, atât în Italia cât și în Germania, s'a lăsat înău un curent impetiv al acestei ordine vechi, cu tendința de a așeza Europa pe alte temelii și de a ajunge astfel la o pace durabilă.

Această nouă ordine enunțată de puterile Axei va putea fi definită prin opoziția ei față de ordinea vechi. În acest scop va trebui să aruncăm o scutură privire asupra încercărilor din trecut de a da lumii civilizate o organizare stabilă.

Intăle încercare grandioasă de a asigura pacea în Europa, cuprinzând pe atunci toate țările grupate în jurul bazei mediteraneene, a fost „pacea romană”, prinderea tuturor națiunilor civilizate de pe acea vreme sub o singură stăpânire politică, la a cărei temelie stăteau normele de drept roman.

După despărțirea imperiului roman, în imperiul apusean și cel răsăritean, se desfășoară o nouă ordine, susținută în răsărit de puterea Bizanțului, iar în Apus de primatul Bisericii Romano-Catolice. În această nouă înțelegere a Europei apuseane intră acum și țările germanice.

Principiile acestei ordine nu au fost însă în stare să aducă Europei înaltă dorită. Cămele nu trebuiesc expuse aici, fiindcă sunt prea bine cunoscute în istorie. Subliniem însă că din punct de vedere spiritual apusul european a ajuns în acele vremuri la o unitate bine conturată, deși din punct de vedere politic frământările au dăruit dealungul veacurilor prin lupte dinastice și neînțelese schimbări de hotare.

Ultima încercare de a cuprinde întreaga Europă sub o singură stăpânire politică a fost aceea a lui Na-

poleon Bonaparte și răspândirea Ocului napoleonic peste toată Europa, comparată intrucăva cu recepția dreptului roman în întreaga Europă.

Cea mai mare schimbare față de ordine romană din trecut a fost intrarea țărilor germane în jocul forțelor politice europene, ceea ce își găsește expresiunea în întemeierea sfârșitului imperiu roman de națiune germană.

În felul acesta hotarul Europei se mută dela Rin cam pe linia de demarcație de astăzi dintre Germania și Rusia Sovietică.

Țările românești formau pe acea timpuri o zonă de contact între cele două lumi, suferind influență dintr-o parte și din alta, dar păstrându-și echilibrul și existența prin lupte continue și prin abilitatea diplomatică a domnitorilor.

A doua schimbare în înfrățirea acestei constelații este despărțirea Orientului de Apus, marcată prin întinderea imperiului turcesc și cuprinderea peninsulei balcanice în sfera de dominație mahomedană.

În acest joc al forțelor politice intervine la un moment dat Marica Britanică, care sporindu-și imperiul colonial într-o măsură neobținută devine arbitru în politica europeană.

Principiul acestei noi ordine europene pe care am putea-o numi „ordinea britanică”, a fost faimosul echilibru al forțelor, adică tendința de a opri constituirea hegemoniei unui singur stat în Europa, împiedicându-se astfel primejdia imperiului colonial englez.

Mitocarele trebuind să de imperiul britanic pentru păstrarea echilibrului ne arată că diplomația engleză și conducătorii imperiului britanic nu au avut niciodată în vedere bună starea și înflorirea Europei, ci numai zădărnicea consolidării politice a continentului nostru.

Ei au explozivat toate rivalitățile, de orice natură ar fi fost, economice, naționale, religioase, pentru a întretine neînțelese tam-

siunea și antagonismul între marile puteri europene, mai ales între Franța, Germania și Rusia. Tot astfel au procedat și în problema orientată, înfrățind în Balcani o agitație neînțeleasă între statele mici, care aveau tendința nu numai de a se constitui ca state naționale, ci și de a-și lărgi pașerea în pagu-ba vecinului.

Vom găsi deci prelușind, începând dela o anumită epocă, influența engleză în politica europeană, atunci când este vorba de revoluția sau de rivalități, acțiuni cari au luat cele mai subtile forme în schimbarea de regimuri, în schimbarea de monarhii, în propagandă, în spionaj, etc.

Pacea din 1918 era menită să asigure înău acel renouat echilibru al forțelor prin albierea Germaniei, a cărei putere militară și spirituală li se părea englezilor primejioasă și amenințătoare pentru dominația lor.

Conceptia care stă la baza ordinii britanice nu este nici de natură juridică, cum a fost cea romană, nici de natură religioasă, cum a fost cea din evul mediu, ci este de natură pur economică și industrială spre asigurarea hegemoniei economice a imperiului britanic.

Această concepțiune s'a înfrățit printr-o contrapondere istorică cu concepția iudaică, jidanii însă nu mai ferventi adepți ai acestei doctrine, sperând că prin oplicarea ei integrată poporul alas va fi chemat să stăpânească întreaga lume cu ajutorul averii acumulate în mănăstirele financiarelor jidani.

Așa se explică și ridicarea în suprafață în politica engleză a unor jidani, care au avut un rol hotărâtor în creșterea imperiului britanic; amintesc cazul lui Disraeli și al altor lorți jidani.

Burocrația europeană, prin originea ei și prin doctrina liberalismului, se arropie de concepția britanică și în mod fatal intră și ea sub influența jidovească.

Pretutundea în Europa s'a dat astfel semnalul unei revolte împotriva

Continuare în pag. 8-a

STUDENTIMEA ROMÂNĂ IN EUROPA NOUĂ

Discursul d-lui Viorel Trifa, președintele U. N. S. C. R.

În fața luptei uriașe a tineretului german și italian pe pământul unei lumi vechi, studențimea română este prezentă.

Pășind încrezător pe armele marilor lui înalțăți, care au săpat drumul biruinței noastre ca neam, prin jertfă și necontenite lupte, tineretului studiiu legionar s'adună ei ca să studieze cuvântul conducătorului lui și să-și fixeze poziția față de Europa nouă ce se ridică.

La „Casa Studenților” unde a avut loc uriașă manifestare de simpatie și dragoste față de acei cari își macină existența pentru înfrângerea ordinii și a dreptății, studențimea bucareșteană a venit în număr impresionant, fiind prin participarea ei să evidențiază încă odată puterile cele legături ce o unesc de camarazii germani și italieni.

Încă dela ora 10 dim., piața din fața „Casei Studenților” era o mare de capete.

Coloane întregi de studenți, frumos ordonăți, au impresariat clădirea, făcând cerc în jurul megafoanelor. Printre ei își făcuseră loc sute de cetățeni de toate vârstele, domnici de a asculta mărturisirea tineretului. În sala mare de festivități unde s'a desfășurat manifestarea, locurile au fost ocupate până la ultimul.

Frumos drapată în verdele legionar, sala s'a primit prietenii ca în zilele de mare sărbătoare.

Pe pereții înalți și în jurul balconelor atindardul național stădea la loc de frunte alături de drapelul național amic, înecând toate de flăcări verzi.

Fundul scenei, tapetat tot în culoare verde, avea aninat pe el chipul marelui Căpitanului, ce parcă strălăuie cu privirea întreaga oale de tineret.

În afară de studenți și români din

diferite categorii sociale, deasemenea au participat și o delegație de ofițeri și soldați germani precum și un grup de studenți germani în frunte ca d-nii: dr. Fritz Ruland reprezentantul studențimii Reichului pentru România, Hans Andree, vice-președintele studențimii germane din țara noastră, Hans Wilhelm, conducătorul studenților germani din București și

dr. Karl Supprian, directorul Oficiului universitar german din Capitală. După ce întreaga asistență a înălțat „Imnul Regelui”, „Imnul țării legionar”, „Denul Negru” și imnul muncitorilor.”

În Piața Romană se revărsa mulțimea cămășilor verzi ca o apă nestăvilită.

Conferința d-lui Vasile Trifa, președintele U. N. S. C. R.

D. Viorel Trifa, își începe conferința prin a fixa obiectivele care trebuiesc să le atingă lupta studențimii române în desfășurarea ei istorică. Printre altele d-șă spune: În istorie sunt epoci diferite: epoci goale, lipsite de conținut și epoci care au o mare valoare istorică — epoci pline de evenimente peste care adie vântul unor mari și totale prefaceri.

În fața noastră se prăbușește o lume, se înalță alta.

Războiul de astăzi nu este o simplă bătălie între două sau trei popoare, ci este o luptă de concepții, o luptă între două lumi. Această luptă n'a început pe simplul motiv al unui coridor sau unui port, ci este mai mare sau mai mic, ea a început în momentul în care ghilina revoluției franceze și-a încheiat activitatea.

În viorul lumii vechi erau cele trei cuvinte mărșale: libertate, egalitate, fraternitate, cuvinte ce au liberat popoarele de un tiran și le-au

subjugat alor sute de mii de tirani, care au exploatat aceste principii. Căci niciodată n'au fost oameni egali; nici chiar în primele zile ale revoluției dela 1789.

Aceste idei egalitare au folosit unei singure categorii de oameni, a-cea categorie care a știut să profite totdeauna după ideile confuze. A folosit jidanii.

Jidanii din Europa și-au intensificat lupta de emancipare în momentul când spiritul revoluționar a ajuns la Rin.

Politica sec. XIX, spune d. Trifa, nu este altceva decât o abilită manevră a Europei în spiritul iudaic.

Conducerea popoarelor a căzut în mâna unei caste de jidani și jidanii, care a falsificat itoul, în special istoria. Lumea a învățat că „Liga Națiunilor” este ultima perfecțiune în raporturile dintre popoare, pentru că această „Ligă” a folosit admirabil interesele de dominare a lumii prin Israel.

Acastă nouă ordine enunțată de puterile Axei va putea fi definită prin opoziția ei față de ordinea vechi. În acest scop va trebui să aruncăm o scutură privire asupra încercărilor din trecut de a da lumii civilizate o organizare stabilă.

Intăle încercare grandioasă de a asigura pacea în Europa, cuprinzând pe atunci toate țările grupate în jurul bazei mediteraneene, a fost „pacea romană”, prinderea tuturor națiunilor civilizate de pe acea vreme sub o singură stăpânire politică, la a cărei temelie stăteau normele de drept roman.

După despărțirea imperiului roman, în imperiul apusean și cel răsăritean, se desfășoară o nouă ordine, susținută în răsărit de puterea Bizanțului, iar în Apus de primatul Bisericii Romano-Catolice. În această nouă înțelegere a Europei apuseane intră acum și țările germanice.

Principiile acestei ordine nu au fost însă în stare să aducă Europei înaltă dorită. Cămele nu trebuiesc expuse aici, fiindcă sunt prea bine cunoscute în istorie. Subliniem însă că din punct de vedere spiritual apusul european a ajuns în acele vremuri la o unitate bine conturată, deși din punct de vedere politic frământările au dăruit dealungul veacurilor prin lupte dinastice și neînțelese schimbări de hotare.

Ultima încercare de a cuprinde întreaga Europă sub o singură stăpânire politică a fost aceea a lui Na-

Londra, - centrul capitalismului

Îtele asupra lumii întregi. Prin creșterea imperialismului britanic — prototipul lumii vechi — iudaismul domina lumea de unde vroia.

Nimic nu se mai putea mișca în omenire fără ca această asociație judeo-angleză să știe. Arabul nu-și putea pune cămășa fără aprobarea ministrului Colonilor. Ghandi nu putea să-și adape în voie, caprele lui, fără această aprobare iar locuitorii insulei Ceylon n'aveau drept să-și bea ceaiul în liniste, fără pa-talamana dela Compania internațională a ceaiurilor.

D. Viorel Trifa pentru a exemplifica egoismul și perfidia englezilor citează pasagi convingătoare din Armand Dubarry, Bernard Schaw, Jean Dela Polaine, Beton, Filip Arnold, Francis Dela Est, Paul Planet, din istorica scrisoare a lui Napoleon, adresată Senatului în 1801.

Pentru a lămurii și mai bine scopurile criminale ale Angliei, dă exemplul cel mai dureros și mai apropiat — țara noastră și asasinarea Căpitanului.

Acest act face parte integrată din metodele și concepțiile politice ale Angliei, de a scăpa de cei cari nu-i sunt pe plac.

În epoca democrației nici un popor nu s'a condus de către popor ci de către plutocrația care-l plăcea Londra. Iar, dacă din popor vrea să dă un element a ajunge la conducere, acesta se întâmpla după ce toată ca-

Și la Casa Studentească aflienza a fost destul de mare

...fost mutată la Savaș capitala fa-
dochimiei franceze, este desmilita-
de cerourile competente franceze.

**"IN STATUL LEONAR
ARTA VA FI CHEMAT
SA LASE MARTURIE
NEAMULUI ACESTUA"**
„In Statul Leonar arta va

Selecție noastră speră să fie cauzată de diverși factori, mai mult sau mai puțin.

Procedurile de voturi intraseră în seama.

Alesterul prezumtiv, pentru că buletinul de vot era încă în dezbateri, așezat detinator al votului a-

stinași a-și cură arăsură în
stindul lor pe așezură „m-
scolare”.

Si va veti întreba: cum de
posibil să se dea că un
Pășin, de care în toate vo-
cările încercă să stădui în
scopul de a se arăsură ma-

1

1

MANIFESTAȚIILE PENTRU INSTAURAREA UNEI NOUI ORDINE IN EUROPA

(Urmare din pagina 5-a)

va totalizării, este la ultimul rădăcină să se înfruntă unei revoluții îndreptate împotriva imperiului britanic, a cărui politică se identifică tot mai mult cu imperialismul britanic.

După biruința fascismului și a național-socialismului, noua ordine europeană se contură în așa fel încât imperiul britanic să primească cea mai mare parte a primei războiului, în timp ce celelalte state europene vor fi zdrobite de războiul european și de războiul mondial.

De data asta calculul britanic a fost răsturnat prin falșitatea succese ale armatei germane, care a învins pe cele italiene, iar hitlerii la scurt timp înaintau în Europa europeană, independent de Marea Britanie și de interesele pe care le avea.

Eu nu vă mai fi o ordine isprăvită, dintr-o concepție pur economică, ci ea se va întinde pe primatul politicii; dar nu în felul concepției lui Napoleon, adică prin înfrângerea tuturor statelor într-un singur stat, ci printr-o armonizare organică a intereselor națiunilor europene, sub

Viziunea genială a Căpitanului

Cu înfrângerea germană și victorie clară a noului ordin european, scunzată de puterile Axei, Căpitanul a spus în mod hotărât că pentru România nu poate exista altă politică externă decât aceea a integrării desăvârșite în politica Axei.

Prigona împotriva Legiunii, porții de timpuriu de vechiul regim, prigona care a fost sursa jefirii a fost încercarea agenților britanici de a ne, adică a jefirii de a rădăcinii nu numai sporirea puterii politice a României, ci de a pune a noastră țară, chiar cu risul dispariției ei, în stăruia imperialismului anglo-judeic.

No putem lăsa imaginea unde ne-am fi dus această politică condusă de jidani și unde ne-am fi găsit, chiar în fața actuală a desăvârșirii evenimentelor politice din Europa. Numai biruința Legiunii, explicabilă prin dăruirea doctrinei Căpitanului, păstrată în sufletele Românilor prin lăsați supremă a martirilor noștri, a împiedicat căderea

GALAȚI

„In mâinile noastre stă viitorul nostru; pe calea care am pornit el nu poate fi decât strălucit“

D. P. P. PANAITESCU:

GALAȚI, 19 (Prin telefon). — În cadrul conferinței despre „Lupta Germaniei naționaliste și a Italiei fasciste pentru o nouă ordine europeană“, în localitatea a vorbit, dr. prof. univ. P. P. Panaitescu, rectorul universității.

Dacă a sosit în gara la ora 11 și a fost primit de d-nii: Ioan Ioan, șeful regiunii legionare; Gh. Greca, șeful județului; comandantul legionar Aurel Ibrăileanu, primarul municipiului, precum și de un delegat de cârmă vezi cari au dat onorul.

D. profesor Panaitescu a fost condus la sala teatrului „Central“. Marea sală a acestui teatru era arhiplină și cele trei balconuri erau pline de lume. Deoarece în interior nu mai erau locuri libere, a fost instalat un meșon pentru ascultătorii care poposau strada Domnească, în fața teatrului.

În interior sala a fost decorată în verde, iar scena pavată cu drapelule naționale române, germane și italiene. Portierile Căpitanului, M. S. Regelui Mihai, Adolf Hitler, Ducele Mussolini, general Antonescu și Horia Sima, împodobeau peretele scenei înalt în verde.

Au fost numeroși audieri din toate straturile sociale, clasa muncitorească fiind cea mai numeroasă. Au mai fost prezenți d-nii: general Cristache Popescu, comandantul garnizoanei; Ioan Ioan, șeful regiunii; Aurel Ibrăileanu, primarul municipiului; Gh. Greca, șeful județului; Băpș, subprefect. În avanscena se găseau d-nii: consil general al Italiei, Odenigo; cancelarul consulatului german; Noctice, conducătorul consulatului german; Călebo, cancelarul consulatului italian; funcționarii de la cele două consulate și membrii coloniei italiene și germane din localitate.

Corul legionar și muzica su intonat Impul Regal, Imnul german și Imnul fascist.

Conferința d-lui prof. P. P. Panaitescu, pe care o vedem mai jos, a fost urmărită cu un deosebit interes de numeroși audieri.

Cuvântarea d-lui profesor P. P. Panaitescu

Salut pe care o trimite axi legiunare în întreaga țară este o lămurire a rectorilor adăci ale revoluției trăite de întreaga Europă, și la care avem și noi un rol de seamă.

Toți simțim că se clădește acum sub ochii noștri o lume nouă. Războiul actual nu este al jafării războiului, ci al luptei între lumea nouă și lumea veche.

Lumea veche avea ca ideal democrația, care de fapt înseamnă democrația populară. În realitate democrația era pe papagal și demagogia prin reprezentanți ai, și aceluia erau partidele politice. Partidele erau transformate în bande de exploatare, și pentru a-și hrăni clientela aveau nevoie de bani. Bani aveau în primul rând Evreii cu finanța internațională, și astfel partidele au început să fie stăpânite și manevrate de evrei. Pentru a pune mâna pe clasele stăpânitoare, s-a creat trăsătură de masă în Anglia.

Prototipul acestui lăud vechi este Anglia, care în secolul al XVIII-lea a început să înfruntă o nouă lume. Pentru a înfrumusețea aceste noi lumi, unii liberali și rețuții din clasele manevrate lumea veche a provocat războiul. Lumea veche cu mijloacele bogate în mormane de aur, lăsați alți crizați decât al căsai de bani, cu egalitatea lor în stăpânire, au început să simtă amenințată și pînă la urmă au început să se lăsați să tragă după ea în prăgăte omenirea întreagă.

Lumea nouă este o revoluție a ti-

a fost împinsă să organizeze statul cu un mijloc potrivit de a-i asigura toate condițiile economice.

La început Europa a fost burgheză a condusă de interesele economice, subordonate intereselor economice, și naționalismul nu a fost adoptat decât ca un principiu de delimitare a teritoriilor. În timpul lui Iuste împărțiri a sferelor de influență a diferitelor organisme.

Imperialismul judec a subminat însă înseși în lămurire trase de burghezie în temeiul principiului naționalităților, astfel înedii revoluția proletară organizată de jidani era menită să distrugă aceste hotare desfrindând statele și organizând Europa ca un singur sistem economic, dependent de centrul conducerii jidovești care se stabilise la Londra.

Acest plan jidovec a fost răsturnat la noi ca și în Italia și Germania prin războiul manevratilor la comunitatea etnică și prin suveranizarea lor de sub influența jidovească.

Astfel se conturase acum tot mai lămurit noua ordine Europeană, care avea să asigure pacea în acest continent pentru o lungă vreme. Cu drept cuvânt am putea vorbi de perspectiva unei păci eterne în Europa, întrucât prin eliminarea interperiei nelămurite a imperiului britanic din politica europeană, s'a înălțat chiar forța care a turburat nelămurit stabilitatea anei ordine durabile pe Continental nostru.

Lupta Germaniei și Italiei pentru stabilirea unei noi ordine Europene se apropie în mod cert de biruință. Ea deschide fără îndoielă neamului românesc drum larg spre desăvârșirea tuturor energilor de creație în toate domeniile.

Va fi pentru înfrângerea noastră în lămurire românească când, alături în țara noastră și având la îndemână toate înțelepciunile civilizației europene prin schimbul liber de bunuri ideale și materiale cu toate națiunile, vom putea da din plin toată contribuția noastră la progresul acestei civilizații.

Apăsări până acum de nevoi, biruința din toate părțile de vecini dorim de cucurii, scriți în desăvârșirea energilor naționale printr-o adevărată împărțire a bunurilor între diferitele clase sociale, exploatați în domeniul de multitudine de jidani, care au năpădit cu lăcomie în țara noastră, nu am putut da decât într-o măsură foarte redusă contribuția noastră la îmbogățirea spirituală și materială a civilizației europene.

România Legionară pășeste însă acum mândră și puternică alături de puterile Axei, spre un nou și strălucit viitor.

Legiunea este România toată, totdeauna și tot, tot ceea ce dorim noi mână pentru alina neamului nostru, în ea stă sufletul strămoșilor, decât atâtea, celace nici nu prevedem

TIMIȘOARA

D. C. PAPANACE: „România Legionară merge necondiționat cu Germania național-socialistă și Italia fascistă“

TIMIȘOARA, 19. — În capitala Banatului a vorbit d. subsecretar de stat Constantin Papanace. Mii de oameni din localitate și din împrejurimi în frunte cu formațiunile legionare au luat parte la această primă conferință din cadrul bălăii cuvântului.

Au asistat deasemenea reprezentanții Mișcării Legionare în frunte cu prototip Pucanu, șeful regiunii I legionare, d-nii Ing. Dulu Basu, șeful județului; Păruș, ajutorul șefului regiunii, Ing. Tănase, etc.

Autoritățile au fost prezente prin

d-nii prof. Ilie Ghenead, prefectul județului; dr. Ilie Radu, primarul municipiului; inspector regional de poliție Vasile Comănescu, etc.

Sala cinematografului „Capitol“, unde a vorbit d. Papanace, a fost complet neîncăpătoare pentru marea mulțime prezentă, așa că a fost nevoie să se așeze megafone în fața cinematografului, unde mii de participanți au ascultat o expunere documentată și convingătoare asupra luptei puterilor Axei pentru Europa nouă.

propus să o soluționeze radical.

2. A doua mare primăjdie este aceea de a nu putea supraviețui popoarelor înconjurătoare.

Este clar deci, că în actuala conjunctură a politicii internaționale, aceste primăjdii nu puteau fi conjurate decât urmând în totul politica externă preconizată de Căpitan, mai ales că evenimentele care s'au succedat atunci, au verificat-o într-un mod atât de impresionant.

Ce se poate soluționa

Alături de puterile Axei se poate soluționa:

1. Problema judec. Aceste țări fiind angajate într-o luptă pe viață și pe moarte cu judaismul internațional, să fie radical nimicite. Acest lucru nu se poate sub nici o formă accepta de la o colaborare cu Franța și Anglia democrată și masonă, întrucât în aceste țări judaismul este pe deplin stăpân spre marea nenorocire a popoarelor respective.

2. Se poate evita primăjdia conștientă cu popoarele înconjurătoare, fiindcă și puterile Axei, care au înțeles vitalitatea gurile Dunării și în Peninsula Balcanică, fără a fi împotriva cuiva simt necesitatea unui Stat românesc în punctul de intersecție pe care îl ocupă România.

Deasemenea unele revizionisme nejustificate, care au profitat atât de mult din cauza că nu a fost adoptată la timp politica preconizată de Căpitan, nu ar fi avut nemișcarea sprijin de care s'au bucurat.

Toate aceste realități evidente, pătrunzătoare conducătoare de ieri a vrut — să le camufleze cu divarșionism azazel „aservirii economice“ la puterile „Axei“, pentru a sustrage atenția poporului român dela înamicii No. 1 care este jidaniul. A uitat și uită și astăzi această pătrunzătoare conducătoare că până la venirea regelui Legionar, Statul Român trăie în plin „primăjdia spoliilor“, fiind pradă de capitalul jidovec, atât din interior cât și din exterior prin înșurătorii masive de Stat, comisiunile suspecte, concedii petroliere sau forestiere și alte afaceri verzoase.

Acesta sunt, în linii mari, motivele de ordin românesc care determină o necondiționată alăturare la puterile Axei.

UN RĂZBOIU ÎNTRE DOUA LUMI

Dar chestiunea prezintă și alte aspecte pe plan european. Este vorba de un război între „două lumi“, cum a spus atât de lapidar Căpitanul. Lumea veche și lumea nouă.

Prin lumea veche se înțelege lumea congenată de infecția spirituală judec, lumea salazită.

Într-o lămurire interesantă al plăzilor anglo-judeice.

În cadrul granițelor țării, poarele vor putea să-și găsească talanțu cu care le-a înșelă în nezeu.

Lupta între lumea veche și nouă va fi crâncină, sângeroasă. Este lupta între lumină și întuneric. Între optia tenebrilor și optia soarelui.

Pe plan moral înseamnă restaurarea valorilor și virtuților sufletești: fecunditate, onoare, demnitate, loialitate, vitejie, virtuți care au fost denigrate și înlăturare de jidani, atât în raporturile dintre indivizi cât și între cele dintre națiuni.

Pe plan economic înseamnă respectarea muncii a fiecărui individ sau a fiecărui popor și înlăturarea parazitismului de esență judec.

Pe plan social înseamnă ridicarea individului, a masei sau a națiunilor la nivelul la care le îndreptătește calitățile lor creatoare.

Pe plan politic înseamnă cultivarea solidarității europene cerută de înșur nouă structură economică a Statelor dar marea sădărniciță de

Cuvântarea d-lui Constantin Papanace

DOAMNELOR, DOMNILOR, CAMARAZI

Conducerea Mișcării Legionare mi-a dat încredințarea să conferințez în fața d-voastră despre „Lupta Germaniei Național-Socialiste și a Italiei Fasciste, pentru instaurarea unei noi ordine europene“.

Pentru a înțelege însă mai bine sensul acestei lupte și mai ales interesul pe care îl are poporul român de a fi biruitoare, îmi voi permite să vă amintesc unele realități de bază care rezultă din înșur poziția pe care o ocupă țara și neamul nostru.

1. Poporul român ocupând bazinele dela gurile Dunării, se găsește situat la răscrucea unde se înfruntă drumurile diferitelor Imperii, libere.

2. Bogăția solului și a subșolului românesc a constituit totdeauna prin ea însăși, un puternic excitant pentru poftele de dominație directe sau indirecte ale altor popoare.

3. Poporul român sub raportul numeric, nu este încă un popor mare în sensul de numeroși spre a ocupa și stăpâni numai prin propriile sale forțe și fără legături de alianță, acest teritoriu.

Din cauza aceasta:

a) În trecutul îndepărtat el a trebuit să se apere mai mult defensiv, retrăgându-se în munți și făcând drum liber invaditorilor barbare care în esența lor nu reprezentau altceva decât un imperialism primitiv.

b) În Evul de mijloc și epoca modernă când s'a constituit în Principate, cu toată dăruirea lui, el a fost mereu balotat între imperialismul turc, habzburhic, sau turces care se înfruntau tocmă pe teritoriul său.

c) În epoca contemporană în special după tratatul dela Adrianopol (1829), când imperialismul occidental și cu deosebire acei britanici a început să se îndreptare interesat la gurile Dunării, s'a neutralizat mai

cu cea mai temută putere, puterea banului evreiesc. Lovitura dată de Germania național-socialistă îndreptată este o binefăcătoare pentru lumea întreagă. Oricare popor care a avut de suferit de apăsarea judec trebuie să fie recunoscător lui Adolf Hitler.

Înfrângerea Germaniei se datorăște în primul rând solidarității ei sociale; și țara care a alina cea mai desăvârșită solidaritate socială, și împresă unui bloc de granit și aceasta s'a făcut numai prin dreptatea. Oricum din popor, ori cât de umil, știe că poartă lui de oare, de plină sau de aut este egală cu a milioanelor sau a celui mai bogat bancier.

Și România Legionară a legată de această luptă pentru o lume nouă Nu de acum, ci de totdeauna. Rostul nostru pe lume, misiunea noastră ca neam a fost, alia la porțile orientului, al sim o sentimentă înalțată a civilizației europene. Noi am fost foloșoana în avangardă. Iar Căpitanul cu glasul său proțet a prăvălit această luptă de azi, prin adăruirea lui la axa Berlin-Roma.

Legiunea a participat efectiv la lupta pentru Europa nouă. Căci ea înseamnă altceva prigona și jefia a mil de erzindociși alți Prigoana n'ar fi lăsat forme așa de cumplite, dacă n'ar fi fost în joc aci în România stăpânirea unui basion de mare importanță strategică. Pentru a nu pierde acest basion lumea veche a vărsat valuri de sânge tăbăr, dar lăsa pierdut totuși în ziua izbăvii legionare.

Participarea legionară la lupta din Spania același lucru a însemnat: participarea la lupta pentru crucă, pentru civilizație, împotriva puterilor întunecate, masoneriei, plutocrației și judaismului. N'au fost mulți, dar au fost cei mai aleși, cei mai accupi camarazi ai Căpitanului, pe care el i-a dat pentru această luptă comună a lumii noi. Căci acolo, în Spania, se ridica o patra mare mișcare creatoare de viață politică și socială nouă: Valanga spaniolă.

România legionară a legată de lupta pentru lumea nouă cu înșur și tradiție ei, cu grămada ei cu vitorul ei de neam, tradiția noastră de centină a civilizației Europei de edimărie în fața barbariei, ne așază pe același linie de mișcare lămură; vrem să fim avangarda lămură a Europei de mână în lămură noastră stă vitorul nostru; pe calea pe care am pornit, el au poale fi decal strălucit. În Europa nouă care se pregătește România legionară și ea are locul sinei.

La spatele acestei lămură judec, care în realitate vizează cucură teritoriului românesc, stău plină înșură imperialismului judec, cu înșură și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

INVAZIA JUDEICA

La spatele acestei lămură judec, care în realitate vizează cucură teritoriului românesc, stău plină înșură imperialismului judec, cu înșură și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

— Lămură prin alcoolizare, șurupă aducătoare și răspândire de boli sociale.

— Clasa de mijloc prin demoralizare și concurență economică nimicitoare.

— Plina conducătoare prin șurupă, aducere sau șurupă, exșurpe materială prin înșură sau morală printr-o literatură perverșă și otrăvitoare.

BRĂȘOV

D. AL. CONSTANT: „Noi suntem cu Axa prin structură prin concepție de viață“

O lume nouă se furește sub ochii noștri.

O lume puternică se ridică pe ruinele alteia vechi și compromisă: pretutindeni și la noi.

Trăim un mare început de istorie nouă.

Privim harta politică a Europei: au dispărut stăruia frontiere.

Privim harta ei spirituală: o nouă concepție cucură spiritului.

Războiul actual este numai aspectul militar al unei adăru, lămură revoluției politice și apri-

tuala.

S'a crezut la început în Septembrie 1938, că noul război va rămâne o simplă întâlnire armată pentru soluționarea unui litigiu de interes circumstancial.

Astăzi pretutindeni se știe, că războiul nu este o lămură de război ideologic, este înfruntarea a două lumi.

CELE DOUA EUROPE

Se face analiza celor două Europe: Europa de ieri și Europa de

astăzi.

„Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

„Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec, că și în Germania stăpânirea este pe deplin judec.

— „Sunt două lumi care se lămură progresiv ideologic, politic și social. Deoparte Anglia, de altă parte Germania nazistă.“

Vorbitorul amănunțit că și în Anglia stăpânirea este pe deplin judec

„CUVÂNTUL“ IN TARĂ

Două sinucideri la T-Severin

T-SEVERIN, 18. — În seara vinerii s-au înregistrat două sinucideri. Președintele G. Bălanescu și-a deschis un foc de revolver în fața lui în fața v. Adria. Căpitanul sinuciderii se dăduse seară pentru a se sinucide.

CRAIOVA

Scoala de cadre a Mișcării Legionare din jud. Dolj

CRAIOVA, 19. — Pentru a cădea în rândurile a douăzeci de cadre a Mișcării Legionare din județul Dolj, organizația locală a inițiat o școală de cadre la comuna Bănești-Păcurari.

La școală s-au înregistrat peste 50 de tineri de vârstă cuprinsă între 18 și 25 de ani, care au fost repartizați în două secții: prima, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari, și a doua, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari.

Școala s-a încheiat cu o masă comună, după care s-a făcut o excursie în jurul orașului. Tinerii au fost repartizați în două secții: prima, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari, și a doua, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari.

Ca rezultat al școlii, G. Bălanescu, comandantul județului, a emis un ordin prin care s-a stabilit că toți tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari vor fi repartizați în două secții: prima, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari, și a doua, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari.

Măsurile luate în vederea recensământului

Comisia tehnică înființată de Prefectura județului Dolj, pentru studierea recensământului general, a făcut cunoscut tuturor comunităților și organizațiilor din județ, că trebuie să se pregătească pentru recensământul general, care va avea loc în luna iunie.

S-a decis ca să se facă o listă cu toate străzile și locurile din județ, care să fie repartizate în două secții: prima, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari, și a doua, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari.

Crima unui pădurar

Pădurarul Tudor Păduraru, care s-a sinucis în pădurea din jurul orașului Craiova, a lăsat după sine o scrisoare în care se vorbește despre crima sa. Scrisoarea este însoțită de o fotografie a pădurarului.

Pădurarul Păduraru, a scris o scrisoare în care se vorbește despre crima sa. Scrisoarea este însoțită de o fotografie a pădurarului.

Ca toate lucrurile date, G. Bălanescu, a emis un ordin prin care s-a stabilit că toți tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari vor fi repartizați în două secții: prima, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari, și a doua, pentru tinerii care au absolvit școala de la Bănești-Păcurari.

SPRE COMPLETA REZOLVARE

A PROBLEMELOR ECONOMICE BĂNĂȚENE

Realizările Serviciului Economic al Mișcării Legionare-Românizarea întreprinderilor-Refacerea creditului

Dela redacția noastră din Banat

TIȘOARA, 18. — Banatul este una din cele mai importante regiuni economice ale țării.

Având un sol fertil și un climat plăcut, Banatul este o regiune bogată în resurse economice. Serviciul Economic al Mișcării Legionare-Românizarea întreprinderilor-Refacerea creditului

Intervenția și realizările serviciului Economic al Mișcării Legionare

Apă și gaze. Mișcarea Legionară, care a venit în conștiința țării, vrea să realizeze în Banat.

Cel mai mare lucru este să se realizeze în Banat. Serviciul Economic al Mișcării Legionare-Românizarea întreprinderilor-Refacerea creditului

Intervenția și realizările serviciului Economic al Mișcării Legionare

Apă și gaze. Mișcarea Legionară, care a venit în conștiința țării, vrea să realizeze în Banat.

Cel mai mare lucru este să se realizeze în Banat. Serviciul Economic al Mișcării Legionare-Românizarea întreprinderilor-Refacerea creditului

Intervenția și realizările serviciului Economic al Mișcării Legionare

Apă și gaze. Mișcarea Legionară, care a venit în conștiința țării, vrea să realizeze în Banat.

Cel mai mare lucru este să se realizeze în Banat. Serviciul Economic al Mișcării Legionare-Românizarea întreprinderilor-Refacerea creditului

Importantă conferință la Camera de Agricultură a județului Dolj

Planul agricol pentru campania de primăvară. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

T-ITU. — La Camera de agricultură a județului Dolj a avut loc o conferință, sub prezidenția d-lui prefect al județului, în care s-a discutat despre planul agricol pentru campania de primăvară.

În discuțiile care au avut loc, s-a discutat despre planul agricol pentru campania de primăvară. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de primăvară

În primăvara acestui an se va începe pentru o perioadă de timp, lucrările agricole în județul Dolj. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Problemele semintelor, aprovizionarea cu mașini și unelte

Comandantul școlii de seminte, Camera Agricolă în colaborare cu organizațiile cooperatiste din județ, a luat măsuri de aprovizionare cu seminte pentru campania de primăvară.

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Dolj. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

BREZOIU-VÂLCEA

Cu ocazia înființării a patru ani de la moartea eroului Măraș, Camera Agricolă în colaborare cu organizațiile cooperatiste din județ, a luat măsuri de aprovizionare cu seminte pentru campania de primăvară.

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Dolj. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

BREZOIU-VÂLCEA

Cu ocazia înființării a patru ani de la moartea eroului Măraș, Camera Agricolă în colaborare cu organizațiile cooperatiste din județ, a luat măsuri de aprovizionare cu seminte pentru campania de primăvară.

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Dolj. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

BREZOIU-VÂLCEA

SISTEMATIZAREA ORAȘULUI BELOVA

NOUA CAPITALĂ A JUDEȚULUI

BELOVA, 18. — Într-o conferință, sub prezidenția d-lui prefect al județului, s-a discutat despre planul de sistematizare a orașului Belova.

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Planul de sistematizare va dura 5 ani

Se va începe cu sistematizarea orașului Belova. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

Infaptuirea unei pepiniere

În județul Dolj s-a înființat o pepiniere pentru a produce sămânță de calitate. Problema semintelor. Infaptuirea unei pepiniere

S P O R T

34

ULTIMA ORA

STATUL MAJOR ECONOMIC AL MIȘCĂRII LEGIONARE

D. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare, a întocmit, statul major economic al Mișcării Legionare după cum urmează:

MIHAIL MANOILESCU, profesor universitar.

DAN RĂDULESCU, profesor universitar.

OCTAV ONICESCU, profesor universitar.

ION PROTOPOESCU, ministru Comunicărilor.

C. IOANOVICI, inginer.

CONST. PAPANACE, subsecretar de Stat la Finanțe.

CONST. GRECEANU, ministru.

IOAN CENGHER, secretar general la Finanțe.

ION VINTAN, șeful Secretariatului economic al Mișcării Legionare.

NIC. HORODNICEANU, inginer, șeful A. P. M. L.

POPESCU REDEVENTA, inginer.

CORNELIU GEORGESCU, subsecretar de Stat la Colonizări.

VASILE IASINSCHI, ministru Muncii.

M. M. L. REGELE MIHAI I ȘI REGINA MAMĂ ELENA AU VIZITAT DIN NOU PREDEALUL

PREDEAL, 19 (Prin telefon). — La ora 10 a. m. a sosit din nou în localitatea noastră M. S. Regele Mihai I și M. S. Regina Mamă Elena, însoțiți de ministrul Americii, ministrul Belgiei, d. col. Pădăreanu, d. col. Mărcuța Tomescu, d. maior Ovidiu Rădulescu și c. p. Duțescu.

Angustii Saverani s'au îndreptat direct la vila d-lui general Antonescu, unde au fost întâmpinați de d-na și d. g-ral Antonescu, de d. Mihail

COMUNICATUL Nr. 14 AL MARELUI STAT MAJOR

Marele Stat Major aduce la cunoștință că nu mai rezolvă cererile individuale înaintate direct M. St. Major, relative la scutiri, amânări, desconcentrări, concedii sau mutări.

Pe viitor cererile vor fi adresate direct unităților din care fac parte cei interesați, cunoscând că acestea au ordine precise pentru rezolvarea lor în cadrul legal.

Cererile adresate direct M. St. M., rămân fără răspuns.

DECLARAȚIILE D-LUI DRAGANOFF AU FOST REPRODUSE CU TOTUL NEEXACT ȘI TENDENȚIOS

O notă a Agenției telegrafice bulgare

SOFIA, 19 (Rador). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite următoarea notă:

In drum spre Sofia, unde vine să facă un raport, d. Draganoff, ministrul Bulgariei la Berlin, a fost întâmpinat în gara Belgrad de ziariști, cari au avut cu el o conversație.

Unele ziare iugoslave și străine au reproduș în chip cu totul

AVIAȚIA GERMANĂ A BOMBARDAT CANALUL DE SUEZ

Couă câmpuri de aviație d'n Sud-estul Angliei atacate cu succes

BERLIN 18 (Rador). — Institutul comandament al forțelor armate germane comunică:

Un submarin a scufundat două vase de război ale britanice la 200 de tone.

La noaptea de 17 spre 18 ianuarie, aviația germană a atacat cu succes obiectivele importante din punct de vedere militar ale Suezului. Mai multe incendii au izbucnit cu deosebire în porțile de sud a canalului, la porți și la instalațiile de comunicații.

La acest scop au fost executate cu succes misiuni de avioane de luptă germane contra obiectivelor importante din punct de vedere militar ale regiunii Canalului Suez și din Egipt.

Un avion de luptă a bombardat și a distrus două câmpuri de aviație.

Un avion de luptă de tipul Hurricane a fost lovit.

Doză avarie germană lipsește.

In cursul nopții trecute, bateriile cu tragere lungă au bombardat un convoi britanic, care a încercat să treacă prin Marea Mediterană.

A fost bombardat și portul Dover.

CONVOIUL BRITANIC SUB
FOCUL ARTILERIEI
GERMANE

BERLIN, 19 (Rador). — In noaptea de 18 spre 19 ianuarie baterii cu tragere lungă de artilerie, la colabura cu baterii de coastă de marină, au tras, din ora 23 la 1, cu efecte bune, împotriva unui convoi britanic care trecea în dreptul portului Dover.

ABROGAREA LEGII PENTRU INFIINȚAREA COMISARIILOR DE ROMÂNIZARE

In „Monitorul Oficial” din 19 ianuarie, crt. s'a publicat următorul Decret:

DECRET-LEGE

Pentru abrogarea Legii din 5 Septembrie 1940 și instituirea controlului ministerului Economiei Naționale asupra întreprinderilor comerciale și industriale.

ART. I. — Se desființează pe data publicării în Monitorul Oficial a prezentului Decret-Lege, Decretul-Lege din 5 Septembrie 1940 pentru înființarea Comisariilor de românizare.

ART. II. — Întreprinderile pe lângă care s'au numit comisarii de românizare nu pot face nici direct, nici indirect, personal sau prin prepuși, acțiuni arătate mai jos decât cu autorizarea prealabilă a ministerului Economiei Naționale:

a) Cumpărarea sau înstrăinarea imobilelor, înstrăinarea mobililor înstrăinați nu este cerută de nevoile administrației, cum și constituirea de drepturi reale asupra oricărui lucru mobil;

b) Continuarea sub alt nume ori desființarea unei întreprinderi industriale sau comerciale;

c) Încheierea contractului de asigurare asupra vieții, rentă viageră sau de întreținere viageră;

d) Locațiunea unui fond de comerț;

e) Transacțiunea;

f) Compromisul;

g) Renunțarea sau recunoașterea unui drept;

h) Renunțarea la moștenire sau legat;

i) Convențiunea de împărțire și actual de dividende;

j) Închirierea sau arendarea pentru mai mult de 5 ani, precum și reînnoirea acestor contracte, făcute încheiate expirării cu mai puțin de doi ani pentru imobile rurale sau cu mai puțin de un an pentru cele urbane.

k) În general contractarea oricărei obligațiuni care depășește dreptul de administrație în executarea neopului sau industriei pe care le exercită întreprinderea.

ART. III. — Aprobația prevăzută de art. 2 se va acorda pe baza avizului unei comisii constituită la

ministru Economiei Naționale, care se compune:

1) Dintr'un Consilier de la Înalta Curte de Casație și Justiție, numit de ministerul Justiției, ca președinte.

2) Dintr'un delegat al Camerei de Industrie și Comerț din București, numit de ministerul Economiei Naționale;

3) Dintr'un delegat al ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Prin Deciziile de numire ale Consilierilor titulari se vor numi și supleantii lor.

Pe lângă această comisie va funcționa un secretariat condus de secretar numit de ministerul Economiei Naționale.

ART. IV. — Actele enumerate la art. 2, făcute fără aprobarea prealabilă sunt nule de drept.

Nullitatea se va pronunța de Justiție, la cererea ministerului Economiei Naționale, conform procedurii speciale ce se va stabili prin Decret de ministerul Justiției.

ART. V. — Toate dispozițiile contrarii prezentului Decret-Lege, sunt și rămân abrogate.

Dat în București, la 18 ianuarie 1941.

Conducătorul Statului Român

Președintele Consiliului de ministri,

General Ion Antonescu

Ministru Economiei Naționale,

MIRCEA CÂNCIOV

Ministru Justiției,

MIHAI A. ANTONESCU

Expunerea de motive

DOMNUL GENERAL

Conform dispozițiilor Decretului Legi Nr. 3052 din 5 Septembrie și Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a vă înștiința pentru aprobare și semnătura domniei voastre, alături de Decret Lege cu privire la abrogarea legii din 5 Octombrie 1940, pentru înființarea Comisariilor de Românizare.

Instituția Comisariilor de Românizare a avut ca scop, organizarea unui regim economic stăpânit de interesul național și de primatul nostru etnic, întru anumite momente, împiedicând astfel trecerea sub nume românesc stimulate a întreprinderilor avari și străine de interesele noastre; de asemenea, a urmărit a informa exact asupra drepturilor și intereselor economice, aflate în mâinile străinilor de rasă și religie.

Acest scop a fost realizat în parte până azi.

Statul trebuie să pășească la organizarea unui sistem de conducere și de control unitar, pentru a pregăti viitoarea reformă de reconstrucție a vieții economice; în același timp și este chemat să înlăture primejdia

unui marasam economic în producția națională și în exercițiul comerțului, datorit unei desordonate transferări de fonduri comerciale și industriale.

De aceea în locul comisariilor de românizare am socotit că este îndrăgabilă constituirea unui organ central de cenzură a tuturor faptelor și actelor în legătură cu funcționarea normală a întreprinderilor de comerț și industrie.

In viitor controlul se va exercita printr-o Comisie centrală înstituită la ministerul Economiei Naționale care să dea aviz asupra actelor de dispoziție, cum și a celor de admitere în țară mai importante a întreprinderilor, urmând ca pe baza acestui aviz, ministerul Economiei Naționale să dea autorizația cerută asupra operațiunilor ce fiecare urmează a face.

Primit, vă rugăm Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministru Economiei Naționale,

MIRCEA CÂNCIOV

Ministru Justiției,

MIHAI A. ANTONESCU

Rezervele de tonaj pe cari trebuia să le primească

Anglia din St. Unite s'au sfârșit

STOCKHOLM, 19 (Rador). — Corespondenții agenției D.N.B. transmit:

Se anunță din Londra că sir Arthur Salter, subsecretar de stat parlamentar al ministerului britanic al marinelor comerciale, a roșit un discurs asupra stării actuale a marinei comerciale engleze.

Sir Arthur Salter a declarat că eforturile pierderilor săptămânale mijloc de vase engleze s'au îndoit din luna trecută. La aceasta se adaugă faptul că Anglia are actualmente nevoie de un tonaj proporțional cu mult mai important decât în timp normal, căci vasele sale sunt obligate să facă mari eforturi să treacă, de exemplu pe la Colonia Capului, în loc de a trece prin Mediterana, spre a evita zonele primejdiei, în plus multe vase, care alădă făceau curse în mod regulat spre Anglia astfel nu mai vin în porturile insulei britanice. Aceasta este faptul care a motivat închirierea de către guvernul britanic a tuturor vaselor din largul mării.

Trebuie să se înțelegă că în timp de pace, o treime din tonajul britanic a fost transportat pe vase străine.

Actualmente se descurcă cu Statele-Unite în vederea transferării către Anglia a 25 de vase de război, având o deplasare totală de 180.000 de tone, cari se află în porturile americane. Această chestiune este mai urgentă decât ceașoarea de vase germane, italiene și franceze, ancorate în porturile americane.

Expertul marinelor comerciale engleze a desemnat situația ca fiind deosebit de serioasă prin faptul că s'a constatat că rezerva de tonaj pe care Anglia trece a să se primească din Statele Unite, s'au sfârșit.

D. Salter a continuat declarând că în cazul acesta s'ar încheia lucrurile și încheierea marinelor co-

merțului american în convoi.

In ganturile navale engleze se resimte o lipsă pronunțată de lucrători specialiști și de experți. Iată de ce este nevoie să se procure tonajul necesar din America și să se ceară sanțelor navale americane să-și intensifice producția, ajutând Anglia să obțină material de război, nu numai în cursul acestui an, dar și în anii ce vor urma.

Anglia a trebuit să pună în viață numeroase restricțiuni în ce privește populația civilă. Consumul populației civile de materii imperiale în Anglia a și fost redus la 30 la sută.

POLITICA EXTERNA A
STATELOR UNITE A
FOST RADICAL MODI-
FICATA

WASHINGTON 19 (Rador). — „Politica externă a Statelor Unite a fost radical modificată de la încheierea lui în Octombrie 1939 la Panama, când se aștepta de acord asupra unui neutralității generale a tuturor statelor americane” — opoziția stăruie WASHINGTON POST.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca țările lor să fie utilizate de țările beligerante ca baze de operații. Mai mult încă, se luase în conferința de la Panama hotărârea de a se studia chestiunea înarmării și echipării vaselor comerciale beligerante în porturile americane. Aceasta hotărâre a fost completată la conferința de la Havana. La Panama și la Havana s'a reînnoit solemn hotărârea lăută la lina; a fost chiar încheiată o declarație, în virtutea căreia țările americane trebuiau să se abțină în cazul când parea că un stat beligerant și-a pus primejdia.

Marșal Star, citat de corespondenții agenției D.N.B. atrage atenția asupra faptului că pe stăruie ministri de externe ai țărilor americane hotărârea să nu îngăduie ca